

BUTLLETÍ MUNICIPAL DE LA POBLA DE SEGUÍ

ROQUES ROIES

NÚM. 18/ MAIG 2021

Autor foto portada: Marcel·lí Macaya

DESTAQUEM

EN PORTADA

El ple celebrat el passat 8 d'abril va aprovar els pressupostos per a aquest 2021. En aquesta edició del Roques Roies els desgranem per explicar-los amb tot detall.

EL REPORTATGE

Durant l'abril, el Molí de l'Oli ha acollit una exposició que homenatjava el fotògraf Josep Gòmez Vidal. A les pàgines 6 i 7 t'expliquem qui va ser.

Vols que la teva foto sigui la portada del següent número de Roques Roies?

Envia'ns una foto de bona qualitat en format vertical a butlleti@lapobladesegur.cat

NOTÍCIES

El Dia de la Dona, el Punt d'Assessorament Jurídic d'Alba Jussà, el protocol d'actuació davant de casos de violència sexual en l'oci nocturn, la nova furgoneta de la Brigada...

EMPRENEDORIA

Parlem amb Jordi Beltran perquè ens expliqui què el va portar a obrir el Cau de l'Art i quins projectes li agradaria engegar a la Pobla de Segur.

ASSOCIACIONISME

Sabies que l'antiga Oficina de Turisme s'ha convertit en una botiga de llibres de segona mà? L'associació Alba Jussà ens ho explica.

APUNT LITERARI

Emma Bejarano ens porta la crítica de *La noia invisible*, de Blue Jeans

ARA FA 100 ANYS...

Com han anat canviant els noms dels carrers de la Pobla al llarg dels anys? Descobreix-ho.

SUPO-SUPO POBLATÀ

Conversem amb la poblatana Pilar Rius, que ha dedicat tota la seva vida a ser mestra.

L'EQUIP

Alba Alegret, Darío Albert, Emma Bejarano, Tomàs G.Espot, Ramon E. Guimó, Lluís Macaya Solanes, Montse Manrique, Associació Alba Jussà.

Dipòsit legal

L 62-2017

Els conceptes i opinions expressats en els articles d'aquest butlletí no representen necessàriament l'opinió de l'equip redactor

EN PORTADA

Pressupost de cinc milions i mig d'euros per al 2021

El 8 d'abril el ple municipal va aprovar el Pressupost General de l'Ajuntament de la Pobla de Segur, que presenta els següents resultats dels capítols.

Darío Albert

L'Ajuntament de la Pobla de Segur ha aprovat el pressupost per aquest 2021. Els comptes, que van ser aprovats durant el ple municipal celebrat a principis del mes d'abril amb els set vots a favor d'ERC, l'abstenció del regidor de Junts per la Pobla i els vots en contra del PSC, arriben fins als 5.543.819 euros. D'aquesta xifra, un milió i mig d'euros pertanyen a la Residència Nostra Senyora de Ribera.

Del pressupost en destaca la partida de 1.340.000 euros per a la construcció del camp de futbol, un cost de 90.000 euros per la cessió de l'edifici Espai Raier a l'Institut d'esports de muntanya i la destinació de 82.000 euros per a l'habilitació d'una sala aconfessional al cementiri.

INGRESSOS	Pressupost Administració General EL	Pressupost FPM FPMR N° Sª de Ribera	Estat de consolidació
Capítol 1	1.230.000,00	0,00	1.230.000,00
Capítol 2	35.000,00	0,00	35.000,00
Capítol 3	703.400,00	923.600,00	1.627.000,00
Capítol 4	985.982,08	615.000,00	1.600.982,08
Capítol 5	17.450,00	0,00	17.450,00
Capítol 6	0,00	0,00	0,00
Capítol 7	833.387,36	0,00	833.387,36
Ingressos no financers	3.805.219,44	1.538.600,00	5.343.819,44
Capítol 8	0,00	0,00	0,00
Capítol 9	200.000,00	0,00	200.000,00
Ingressos financers	200.000,00	0,00	200.000,00
TOTAL	4.005.219,44	1.538.600,00	5.543.819,44

Suspenso la taxa d'ocupació de la via pública del 2020 i 2021

En el mateix ple municipal, i referent al capítol d'ingressos, els grups van aprovar la suspensió temporal de la taxa d'ocupació de via pública a bars i restaurants del municipi corresponent a l'any 2020 i al 2021. Aquesta és una més de les mesures que l'Ajuntament està duent a terme per dinamitzar el comerç i ajudar a pal·liar els efectes econòmics provocats per la pandèmia i les diferents restriccions per les que s'han vist obligats a tancar.

En relació a l'ocupació de la via pública, recentment s'ha aprovat l'ordenança de regulació, pel que es demana al sector el seu compromís a complir-la.

Quins són els capítols d'un pressupost?

Ingressos

- Capítol 1. Impostos directes
- Capítol 2. Impostos indirectes
- Capítol 3. Taxes i altres ingressos
- Capítol 4. Transferències corrents
- Capítol 5. Ingressos patrimonials
- Capítol 6. Alienació d'inversions reals
- Capítol 7. Transferències de capital
- Capítol 8. Actius financers
- Capítol 9. Passius financers

Despeses

- Capítol 1. Despeses de personal
- Capítol 2. Despeses de béns corrents i serveis
- Capítol 3. Despeses financeres
- Capítol 4. Transferències corrents
- Capítol 5. Fons de contingència pressupostària
- Capítol 6. Inversions reals
- Capítol 7. Transferències de capital
- Capítol 8. Actius financers
- Capítol 9. Passius financers

DESPESES	Pressupost Administració General EL	Pressupost FPM FPMR N° Sª de Ribera	Estat de consolidació
Capítol 1	1.318.150,71	1.259.000,00	2.577.150,71
Capítol 2	1.146.010,19	274.600,00	1.420.610,19
Capítol 3	16.144,73	0,00	16.144,73
Capítol 4	137.758,60	0,00	137.758,60
Capítol 5	7.000,00	0,00	7.000,00
Capítol 6	1.296.073,76	5.000,00	1.301.073,76
Capítol 7	0,00	0,00	0,00
Despeses no financers	3.921.137,80	1.538.600,00	5.459.737,99
Capítol 8	0,00	0,00	0,00
Capítol 9	84.081,45	0,00	84.081,45
Despeses financeres	84.081,45	0,00	84.081,45
TOTAL	4.005.219,44	1.538.600,00	5.543.819,44

NOTÍCIES BREUS

L'Ajuntament adquireix una furgoneta nova gràcies a l'ACM

L'Ajuntament de la Pobla de Segur compta amb un vehicle més per cobrir les necessitats de la brigada municipal. Es tracta d'una furgoneta Ford Trànsit Courier. D'aquest nou vehicle en destaca l'ampli espai interior que permetrà transportar tot el material que el personal de la brigada pugui necessitar en les seves actuacions i treballs al municipi. L'adquisició s'ha realitzat a través de la Central de Compres de l'Associació Catalana de Municipis, gràcies al qual també es podrà renovar la il·luminació del casc antic amb l'adquisició d'elements lumínics de LED.

L'Aula de Reforç porta Sant Jordi a les residències de gent gran

Des del Servei d'atenció a col·lectius de risc d'exclusió social de l'Ajuntament s'han coordinat unes activitats intergeneracionals amb motiu de la Diada del Llibre i la Rosa. L'objectiu va ser apropar generacions mitjançant activitats lúdiques i educatives per tal de fomentar el coneixement i la construcció mútua. L'alumnat va anar a la residència de Nostra Senyora de Ribera, i van explicar un conte als i les padrines. Les i els alumnes de secundària van preparar un text conjunt on es reexplicava la llegenda de Sant Jordi, adaptada a la realitat adolescent. Aquest text es va compartir amb el Centre Geriàtric Pirineu; que a la seva vegada, va entregar-los uns textos de les vides dels seus usuaris, on se'ls descriu com a súper herois i súper heroïnes, en honor a les seves vides fora del centre.

Orientació jurídica gratuïta a persones vulnerables

El Punt d'Assessorament Jurídic de la cooperativa Alba Jussà està adreçat a persones residents al Pallars Jussà en situació de vulnerabilitat o en risc d'exclusió social, independentment de la seva situació administrativa. Es tracta d'un punt d'assessorament, orientació i alfabetització jurídica en diverses matèries, com el dret civil, penal, administratiu, laboral, estrangeria, protecció internacional i habitatge, entre d'altres. El servei garanteix una atenció personalitzada per assolir la igualtat de drets i l'accés a la informació jurídica bàsica, així com a un assessorament prejudicial, sense oferir representació lletrada. Té dos punts d'atenció directa setmanals, els dijous de 17 a 20h, a l'Espai Enrique Vicente de Tremp (la seu d'Alba Jussà), i els divendres de 10 a 13h, a l'Ajuntament de la Pobla de Segur.

El Punt d'Assessorament Jurídic informa sobre els recursos del territori i vetlla pel treball en xarxa amb els seus agents públics i privats; al mateix temps, treballa de forma coordinada amb els serveis municipals i/o comarcals existents. Per obtenir més informació, es pot escriure un correu a la direcció: assessoramentjuridic@aalba.cat.

Aprobat un protocol d'actuació per casos de violència sexual en l'oci nocturn

La Pobla de Segur implementarà un protocol d'actuació davant de casos de violència sexual en l'àmbit de l'oci nocturn. La redacció del protocol, que va començar fa més d'un any ha anat a càrrec de l'Observatori Noctambul@s i ha estat coordinat i subvencionat per l'Agència Catalana de Jovenut. Aquest protocol va néixer a partir de les inquietuds que van arribar al consistori per part d'un grup de noies joves del municipi, que havien manifestat que sovint sentien por en tornar a casa de nit, que s'havien sentit intimidades per mirades sexualitzades o que havien patit tocaments per part de nois durant les festes.

Flors al llarg del Carrer Major per guarnir el casc antic

L'Ajuntament, en col·laboració amb els veïns i les veïnes del carrer Major, ha instal·lat una desena de testos amb flors per decorar aquesta via. La iniciativa va sortir en una reunió amb el veïnat del carrer i on es va decidir que la compra del material i de les flors aniria a càrrec del consistori i que les veïnes i els veïns se n'encarregarien del manteniment. L'objectiu és que aquesta iniciativa s'estengui per tots els carrers del casc antic. En les properes setmanes es convocarà la segona edició del Concurs de balcons florits i decorats, després de l'èxit de la primera edició, celebrada la primavera passada.

FOTONOTÍCIES

Tret de sortida de la cinquena etapa de la Volta

L'Olimpíada Flamisell, adaptada als grups bombolla escolars

Celebració de Sant Jordi als Jardins de Casa Mauri

Presentació de "Dones al marge" d'Ivet Eroles

Commemoració del 8 de març a l'Institut

Presentació de "Tàndem" de Maria Barbal

Mor l'artista poblatà Jordi Subirà i Pubill (1924-2021)

EL REPORTATGE

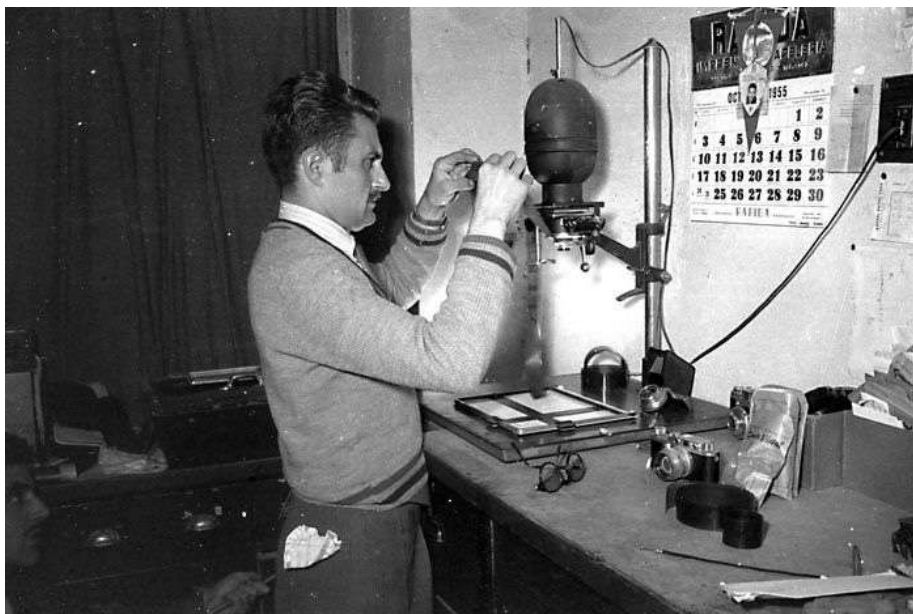
El fotògraf poblatà Josep Gómez Vidal

Ramon E. Guimó

Del 2 d'abril al 2 de maig, al Moli de l'oli, hem pogut veure l'exposició GÓMEZ VIDAL REPÒRTER, organitzada per l'Institut d'Estudis Ilerdencs, mostra que recull una selecció d'imatges representatives del treball fet entre els anys 1950-68 per aquest important fotoperiodista lleidatà i que van ser publicades en alguns dels principals mitjans de comunicació d'aquells anys.

Tot i haver viscut pràcticament sempre a Lleida, Josep Jaume Cèsar Gómez i Vidal va néixer a la Pobla de Segur el 26 de juliol del 1921. El seu pare, Cèsar (popularment conegut a la Pobla com a Cesarillo, madrileny de caràcter alegre i dinàmic) havia estat destinat al nostre poble com a administrador de Correus. S'havia casat feia poc amb la Júlia Vidal, natural d'Organyà. Instal·lats en una casa a l'inici de la carretera de Gerri (avui dia, avinguda Verdaguier) van ampliar la família amb el naixement al nostre poble dels cinc fills: Ma Teresa Antònia Eduarda (1918), Eduard Cèsar Josep (1919), Josep Jaume Cèsar (1921), Manuel Juli Cèsar (1923) i Antoni (1929).

Participà en les activitats tradicionals de la Pobla, jugà amb els seus amics pels carrers de la nostra vila i anà a l'escola fins que, l'any 1931, el seu pare va ser destinat a Lleida i la família abandonà la nostra població. De jove practicà l'atletisme i participà en algunes curses, però ben aviat despuntà en la seva gran afecció: la fotografia. Quan les tropes franquistes ocuparen Lleida (1938), va comprar una càmera Leica a un dels soldats alemanys.

Ja de ben jove, va instal·lar un petit laboratori fotogràfic a casa seva. De formació autodidàctica, se'l felicitava per les fotos que feia, cosa que l'animà a seguir exercitant-s'hi.

Treballà d'interí de Correus durant una breu temporada. El seu pare pretenia que aprovés les oposicions a funcionari de Correus, però ell no tenia massa ganes de seguir l'ofici del seu pare i no va esforçar-se massa a aprovar-ne les oposicions. Després va treballar a "Riegos y Fuerzas del Ebro", abans que es transformés en FECSA. Tot i aquesta ocupació, l'any 1942 començà a publicar fotografies en la revista Gol i a partir del 1945 a la Mañana, únic diari de la província,

on acabaria succeint Josep Porta, un altre conegut fotoperiodista lleidatà.

L'any 1950, arran d'un incendi a la central de Seròs, se li va encarregar un reportatge que li va valer molts elogis. Durant un temps va fer de fotògraf de la companyia elèctrica, però acabà replantejar-se el seu futur i en va demanar l'excedència ja que no li acabava d'entusiasmar la idea de passar-se la vida fotografiant pilones i turbines. Va decidir llavors dedicar-se professionalment a la seva gran afecció: la fotografia. Va obrir una botiga al carrer Major de Lleida, que no tardà a ser molt coneguda.

Fotografies procedents del Fons Gómez Vidal. Arxiu fotogràfic de l'Institut d'Estudis Ilerdencs. Les dues imatges sota d'aquestes línies han estat cedides a l'Ajuntament pel seu fill, Jordi Gómez

Evidentment, a part del revelat i de la venda de material fotogràfic s'hagué de dedicar al reportatge social (bodes, comunions, festes, etc). Però la seva veritable passió era la fotografia de fets, reflex del dinamisme i els canvis de la ciutat. A més de La Mañana, on va treballar 40 anys, publicà fotografies seves en altres diaris i revistes: Labor, Vida Deportiva, Mundo Deportivo, El Correo Catalán, La Vanguardia, Marca, etc. Algunes de les seves fotografies també il·lustren un nombre important de llibres. Va ser corresponsal de l'agència EFE durant tota la seva vida. Conegut bàsicament com a fotògraf, cal també esmentar que va fer alguna incursió en el món del cinema.

De temperament actiu i nerviós, intentà no merament captar la realitat del document sinó que maldà per innovar la fotografia expressant-se a través d'ella. Les seves fotografies són una molt important font històrica ja que il·lustren la vida social, històrica, esportiva, cultural lleidatana des de la postguerra fins a inicis de la democràcia. Va escriure sobre el període de la història que li tocà viure, però en lloc de fer-ho amb bolígraf o màquina d'escriure o va fer disparant la seva càmera fotogràfica.

Les seves fotos es retornen a aquella capital de província que molts recordem: el bullici del carrer Major (amb la tan recordada casa de les pilotes o "lo Baratillo"), la majestuositat de la Seu vella, l'elegància de Ferran o la modernitat que comportava la Fira de Sant Miquel. Cal esmentar també que trobem moltes fotografies seves no centrades en Lleida capital i que igualment ens il·lustren la vida a les nostres comarques en aquell temps.

Les seves fotografies estaven ben pensades. Moltes estan fetes en angulació de lleuger picat, cosa que aconseguia posant-se sobre certa altura o sobre una escaleta. A partir dels anys 70, va treballar conjuntament amb el seu fill Jordi.

Gómez Vidal, figura importantíssima del fotoperiodisme de les comarques lleidatanes, va morir a Lleida el 3 d'abril del 2005. El seu arxiu fotogràfic i el del seu fill Jordi (més de 700.000 fotos) va ser donat pel seu fill al Servei d'Audiovisuals de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, encarregat de preparar l'exposició que hem pogut veure a Lleida i a la Pobla de Segur, un conjunt de fotografies en blanc i negre que documenten aquells anys de la grisa postguerra.

Què és el coronavirus?

El coronavirus SARS-CoV-2 és un nou tipus de virus que produeix en les persones una malaltia infecciosa anomenada COVID-19. Els virus infecciosos respiratoris (inclòs el nou coronavirus i el virus de la grip) es transmeten per secrecions respiratòries. Quan les persones s'infecten expulsen aquestes gotetes cada cop que tussen o estarnuden. Però també quan parlen, criden, riuen, canten o simplement respiren. L'evidència científica a dia d'avui assenyalava que el màxim risc de contagi es produeix a través de l'aire mitjançant els aerosols respiratoris en espais interiors mal ventilats, on s'acumulen aquests aerosols durant un temps. Les persones infectades que no presenten símptomes també poden transmetre el virus.

Si teniu coronavirus o sospiteu que en podeu tenir:

- 1- Descanseeu fins que millorin els símptomes.
- 2- Beveu aigua en abundància (sobretot, si teniu febre molt alta, de més de 38°C i suors).

3- Podeu prendre antitèrmics, com ara el paracetamol, o els medicaments recomanats pel vostre equip mèdic i d'infermeria. Els casos més greus requereixen d'altres tractaments a nivell hospitalari.

Les proves de detecció són eines de suport que complementen la seva valoració. El professional sanitari és qui indica si cal fer alguna de les proves i quina és la més adient.

L'aïllament domiciliari és una mesura que consisteix a mantenir aïllades les persones que estan afectades pel virus i d'aquesta manera tallar la cadena de transmissió; és a dir, evitar que puguin contagiar altres persones.

La quarantena és la mesura que s'aplica als contactes estrets de persones infectades. Els contactes estrets són les persones que han compartit espai amb un positiu de COVID-19 a menys de 2 metres de distància, durant més de 15 minuts i sense protecció. A dia d'avui el contacte estret ha de fer quarantena durant 10 dies des de l'últim dia de contacte amb el cas

positiu. **La ràpida identificació i aïllament preventiu dels contactes estrets són claus per controlar la pandèmia.** Per aquest motiu les persones amb la malaltia tenen el **deure de facilitar el nom de tots els seus contactes estrets** des de dos dies abans de començar a tenir símptomes i fins el dia en què comença l'aïllament. **I tot contacte estret té el dret a saber que és un contacte estret.**

La vacuna contra la COVID-19 és el punt final d'un llarg procés científic. El procés d'investigació ha estat observat amb rigor per l'Organització Mundial de la Salut (OMS) i té l'aprovació de l'Agència Europea de Medicaments (EMA). **La vacunació té com a objectiu minimitzar els efectes de la pandèmia;** quan una part de la població ja té els anticossos proporcionats per la vacuna, el virus queda bloquejat i disminueixen la seva propagació i els contagis. En aquest context, la vacuna contra la COVID-19 esdevé **l'eina principal per fer front a la pandèmia.**

Montse Manrique
Metgessa a l'ABS de la Poble

Consulta les bases a la web

Concurs de balcons florits i decorats

del 15 al 30 de juny

inscripcions
del 31 de maig a l'11 de juny
al Telcentre o a
telecentre@lapobladesegur.cat

premis
1r - 200€ i una planta
2n - 100€ i una planta
3r - 50€ i una planta

EMPREDORIA

“Tenim un entorn privilegiat per fer pintura de paisatge i crec que s’hauria de potenciar”

Parlem amb el Jordi Beltran, que des de fa tres anys és al capdavant d’El Cau de l’Art, un projecte de dibuix i pintura que vol ser l’espai de trobada dels artistes de la Pobla i el Pallars.

Què vas estudiar?

Vaig estudiar Belles Arts, però no vaig acabar perquè a la carrera no es feia el tipus d’art que a mi m’agradava, jo soc molt figuratiu i es feia molt art abstracte. En deixar-ho, vaig dedicar-me a altres coses: el turisme, l’hosteleria, el món immobiliari... Fins que als 42 anys, ho deixo tot i canvio al que realment m’agrada, que és l’art.

Què comences amb aquest canvi?

Poso en marxa un nou projecte que és diu Barcelona Art Experience, amb l’objectiu de donar a conèixer el món de l’art de Barcelona a la gent estrangera. A més, col·laboro amb el Museu Europeu d’Art Modern (MEAM), portant el servei educatiu.

Com arribes a la Pobla?

Doncs la meua parella és de la Pobla i, fa uns 4 anys, vam decidir fer un canvi de vida i venir a viure aquí. La idea era seguir portant el projecte de Barcelona i també col·laborant amb la Barcelona Art Academy i el MEAM.

I com neix El Cau de l’Art?

Doncs un cop aquí conec a l’Abel, dibuixant de còmic i ens vam embolicar a agafar un local. Lamentablement, l’Abel al cap de 6 mesos se’n va anar i vaig haver de prendre una decisió: continuar o deixar-ho estar. En aquell moment decideixo

que m’hi quedo i que el local seria el meu taller i que continuaria pujant i baixant amb la feina de Barcelona. Però, la gent, en veure que tenia el taller, em va començar a preguntar si feia classes i llavors vaig decidir també oferir classes a nens i adults. Actualment, col·laboro amb altres artistes i també amb la Santolina, l’Andrea, que fa classes de ceràmica.

Com t’ha afectat la pandèmia?

Diria que terriblement, les meves fonts d’ingressos han disminuït molt perquè la meua feina era i és, sobretot, presencial. A més, les restriccions comarcals també han afectat molt la mobilitat dels alumnes, cosa que encara ens ho ha dificultat més. Intento reinventar-me, perquè la pandèmia ens obliga.

Has fet classes online?

Molts artistes ho fan i sé que ho hauré d’acabar fent, però no és el que a mi m’agrada i no crec que sigui el que s’ha de fer. Per exemple, quan faig les classes al museu, cal tenir en compte que és un lloc especial, es genera un ambient diferent i això online no és viable.

Quins projectes has pogut seguir fent a Pobla?

El Cau de l’Art ha penjat d’un fil, ens hem hagut de replantejar coses i buscar nous col·laboradors, com la Santolina. En aquest sentit, m’agradaria aglutinar diferents artistes en aquest espai, que el Cau fos un centre de les arts i les artesanies.

Diries que la Pobla és un poble sensible a l’art?

Penso que ho ha sigut i que és una llàstima que ara no ho sigui tant. M’agradaria que hi hagués més suport a la cultura, sobretot a la pintura i el dibuix perquè crec que tenim un entorn privilegiat per fer pintura de natura, de paisatge.

T’agradaria poder dur a terme algun projecte més gran?

Sí, m’agradaria poder fer un festival de pintura de paisatge, amb la Pobla com a seu, que portés pintors de tot el món perquè crec que tenim un entorn ideal. Voldria recuperar l’art que hi havia hagut a la Pobla en l’època del Porta i el Subirà, per exemple. I ja, si ens posem a somniar, m’imagino una mena d’escola d’Olot que és una escola de pintura molt reconeguda que naix amb el Joaquim Vayreda. M’encantaria que això passés a la Pobla, que fos un lloc neuràlgic d’artistes de paisatge.

Què té i què li falta a la Pobla?

Falten oportunitats pels emprenedors, donar suport a la gent que té ganes d’emprendre negocis. Vivim a l’era d’Internet, que és igual on visquis i crec que això és el que s’hauria de potenciar, sobretot per la gent jove, amb la seva energia. Tot i això, té molt bona qualitat de vida, m’agrada molt el paisatge i la gent, quan et coneixen, és molt oberta.

Alba Alegret

El Jardí dels Llibres

QUI SOM? QUÈ FEM? ON SOM?

El Jardí dels Llibres és un projecte coordinat entre l'Ajuntament de la Pobla de Segur i l'entitat Alba Jussà que neix arran de la celebració de la Vila del Llibre l'any 2018 i 2019. Alba Jussà SCCL és una cooperativa sense ànim de lucre que té com a missió acompanyar les persones en el seu projecte de vida a través de serveis i projectes de qualitat a les comarques del Pallars Jussà i del Pallars Sobirà. El Jardí dels Llibres forma part d'un projecte d'inserció sociolaboral i de participació comunitària.

La Isa és l'encarregada de la botiga, ella sap més que ningú com funciona el Jardí dels Llibres, però ens agrada comptar sempre amb l'ajuda de voluntaris i voluntàries; per això acostumem a rebre el suport tant de persones que s'estan formant i que es troben fent pràctiques a Alba Jussà com de les voluntàries de cultura del poble, a les quals estem molt agraïdes per la seva col·laboració.

Principalment venem llibres de segona mà i productes amb valor social. Abans de la pandèmia també fèiem tallers i visites a les escoles que ho demanaven, tot i que ara per qüestions sanitàries és més complicat poder fer descobertes així. La nostra intenció és treballar en xarxa juntament amb altres entitats i/o administracions per fer activitats conjuntes i realitzar esdeveniments oberts a tota la població en dates assenyalades.

Hi podeu trobar llibres de tot tipus: viatges, autoajuda, cuina, novel·la negra, història, sociologia, infantil i juvenil... Fins i tot hi ha l'opció de comprar un llibre sorpresa! Saps en què consisteix? Molt fàcil! Nosaltres triem tot de llibres variats i interessants que emboliquem amb paper de regal; a partir del pròleg preparem una pista molt breu per donar a conèixer de què pot tractar el llibre. Pel que sembla als poblatans i a les poblatanes que ja ens han vingut a veure els agrada força la idea. T'animes a provar-ho tu? T'hi esperem!

La botiga està situada a l'Avinguda Verdaguer 35 de la Pobla de Segur, a l'antiga Oficina de Turisme.

Els nostres horaris són els divendres de 17:30 a 19:30h; i els dissabtes de 11 a 14h i de 17:30 a 19:30h.

A la paradeta del mercat ens trobaràs el 26 de maig i 23 de juny de 10h a 13h.

CONTACTE

albajussa@aalba.cat
973650647-687697080

GASTRONOMIA

Tagín de corder, mel i paneses

Ingredients

Corder a daus
Ras-alhanut
Canyella
Safrà
Coriandre
Mel
Panses
Orellanes
Ametlles
Ceba tendra
Alls tendres
Pastanaga

Elaboració

1- Poseu en un bol els daus de corder, amb sal, pebre, espècies del Marroc ras-alhanut, canyella en pols i coriandre picat i una mica d'oli d'oliva. Es barreja bé i cal deixar-ho així mitja hora, com a mínim.

2- Hidrateu les panses i les orella-

nes en aigua tèbia.

3- En una casola, selleu els daus de corder i reserveu-los.

4- Afegiu-hi pastanaga, ceba i alls, tot picat, i cuineu a foc lent.

5- Torreu unes ametlles al forn o a la paella.

6- Quan la verdura estigui cuita, afegiu-hi les ametlles torrades, el safrà i els daus de corder ja ma-

rinats i cuits. Cobriu-ho d'aigua i deixeu-ho bullir uns 30 o 40 minuts.

7- Afegiu-hi les panses, les orellanes i un parell de cullerades de mel.

8- Emplateu amb pinyons torrats per sobre i acompanyeu-ho amb cuscús o arròs blanc.

Lluís Macaya Solanes

APUNT LITERARI

La meva recomanació literària d'aquest número és el thriller "La noia invisible" de l'autor Blue Jeans, pseudònim de Francisco de Paula Fernández González.

La noia invisible

L'Aurora Ríos és invisible per a gairebé tothom; als seus disset anys, pràcticament, no té amics i està cansada que la gent del poble escampi rumors d'ella. Un dia quan la seva mare arriba de treballar no la troba a casa, és un fet molt estrany. Al matí següent, l'Aurora apareix morta als vestuaris del seu institut.

La Julia Plaza, una companya seva, està obsessionada per resoldre aquest cas. És molt intel·ligent, però tant com per ajudar els seus pares a resoldre el cas? La seva mare és la forense i el seu pare és el sergent de la Policia Judicial de la Guàrdia Civil. La Julia, amb el seu inseparable amic Emilio, farà tots els possibles per atrapar l'assassí.

Aquesta novel·la pot semblar per a adolescents, però els adults po-

den gaudir molt amb la seva lectura perquè és un llibre sobre una investigació policial molt intrigant, difícil de resoldre i que et fa pensar en què pot haver passat. La trama, al voltant de la investigació i de la vida de la víctima, ens atrapa fins el final perquè l'autor sap com donar bons girs argumentals que l'únic que fan és plantejar-nos més preguntes i mantenir la intriga, proporcionant petites pistes perquè intuïm qui és l'assassí.

De forma paral·lela a la investigació policial, l'autor tracta temes molt delicats com l'autolesió o la depressió, com aquestes situacions o malalties poden arribar a afectar la nostra vida i com d'important és saber demanar ajuda.

Emma Bejarano

ARA FA 100 ANYS...

De carrers i de noms

Tomàs Garcia-Espot

Aprofitant que en el darrer Roques Roies el meu antic professor i mentor (amb el permís del Sisco Farràs), Ramón E. Guimó (Monsito), va escriure un article sobre la Segona República a la Poble, he volgut que aquest que ara esteu llegint tractés sobre els noms dels carrers de la Poble al llarg de la història.

Durant la Segona República, a la Poble, com en la majoria dels pobles de Catalunya, els carrers van adoptar noms vinculats a la nova etapa política recent inaugurada. Tal com explica Lluís Casanovas i Borrell al llibre *La Poble de Segur* (Notes històriques), editat l'any 1958 pel Comú de Particulars, l'any 1932 la plaça de la Pedrera va passar a dir-se plaça Francesc Macià, el carrer Major es va rebatejar com a 14 d'abril, mentre que l'antiga plaça de la Constitució (actual plaça del Daldo), es va canviar per plaça de la República.

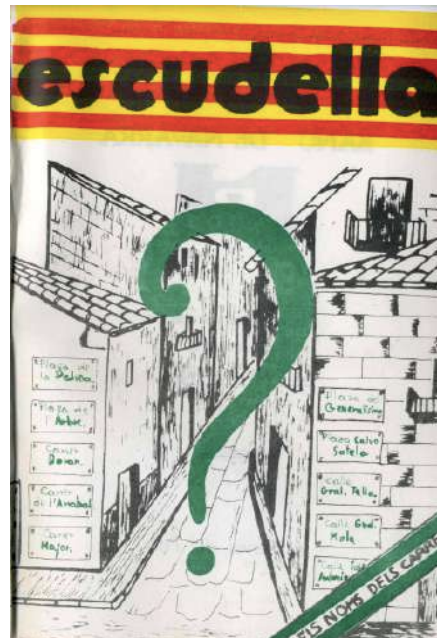
Són tres dels exemples més rellevants, però no cal oblidar els carrers Guimerà (carrer de la Font), Pi i Margall (Raval de Baix), Rafel Casanovas (Fossar Vell), Prat de la Riba (Carrer d'Oran), Pau Claris (Darrera

de l'Església) i Ignasi Iglesias (Bellavia). Noms de persones de gran importància en la història de Catalunya i referents de la seva cultura.

Evidentment, la Guerra Civil i la victòria del feixisme van provocar un nou canvi de noms, en aquest cas, dedicats als militars facciosos que s'havien revoltat i havien vençut el règim democràtic. Així, El Generalísimo va substituir Macià, Calvo Sotelo la plaça de l'Arbre, General Tella el carrer d'Oran, General Mola la Raval i José Antonio el carrer 14 d'abril. Els únics noms que es van mantenir van ser l'Avinguda Verdader i el carrer Pau Claris, ja que les autoritats franquistes ignoraven qui era Claris i van respectar Verdader en tractar-se d'una figura vinculada a l'Església.

Uns noms que durarien fins ben entrada la Transició. Poc abans, els integrants de la revista *Escudella* van preguntar a la gent del poble si convenia tornar a canviar-los. Al número 2 de la revista (febrer de 1977) van publicar una enquesta al respecte. 400 persones van ser preguntades "com li agradaria més el nom dels carrers"; els enques-

Portada de la revista *Escudella* de febrer de 1977 (Arxiu Comarcal del Pallars Jussà)

tats eren 100 persones grans, 100 homes d'edat mitjana, 100 dones d'edat mitjana i 100 joves. El resultat va ser el següent: 262 persones es van mostrar a favor de recuperar els noms antics de la vila (d'abans de la República), mentre que 57 van dir que calia mantenir els noms actuals i 101 es van mostrar indiferents. Tanmateix, la dada més rellevant és que el sector més favorable a recuperar els noms primigenis fos el de la gent gran (81%), mentre que el que s'hi va mostrar més en contra va ser el dels joves (19%).

Els noms venen i van amb el temps. Persones idolatrades en una època passen a despertar recels i rebuig en la posterior. Es posen plaques recordant ves a saber quin fet gloriós: per indicar la inauguració d'un edifici, d'una obra o d'una carretera inaugurada per un polític de torn. S'aixequen polèmiques, apareixen detractors, opinions favorables, etc. Al cap i a la fi, ens agradi o no, l'única cosa que es manté inalterable és el fet que tot acaba canviant en un moment o altre.

INSTAGRAM #lapobladesegur #igerspobla

Segueix l'Ajuntament a Instagram: @ajlapobladesegur

SOLUCIONS DEL PASSATEMPS

Horitzontals: Hostal del Pont, Xalaca, Jan, Roi, Rall, Àurea, Barat, Bunyol, Càndido, Sete, Xocolater, Martelló, Carlí, Martí, Daldo, Orteu

Verticals: Espardenyer, Sarransot, Xivato, Simon, Parrau, Cabó, Queralt, Xerallo, Ventana, Boer

Diagonals: Quartots, Gris, Molinera, Batista, Toiades, Fadrinou, Esquella, Pastisser, Fasèrsia, Cabanau, Tano, Motes, Sull, Sabino, Boter, Catxolo, Sagall, Jepet de Viu, Rossinyol, Agustinet, Barraquer

EL PASSATEMPS

En aquesta sopa de lletres heu de trobar-hi el NOM DE 47 NOMS TRADICIONALS DE CASES POBLATANES. (cal.../ ca la... / ca l'...). Podeu llegir-los en horitzontal, vertical o diagonal, al dret o al revés. Trobareu les solucions a la pàgina 13.

E	F	T	B	M	T	N	O	P	L	E	D	L	A	T	S	O	H
P	S	A	O	A	O	G	Q	U	I	X	A	L	A	C	A	M	S
E	A	Q	D	I	T	L	R	U	J	A	N	I	A	O	O	A	O
S	R	S	U	R	A	I	I	I	A	N	S	B	N	T	B	L	J
P	R	I	T	E	I	D	S	N	S	R	A	A	E	I	O	E	L
A	A	M	L	I	L	N	E	T	E	N	T	S	N	X	P	O	A
R	N	O	A	U	S	L	O	S	A	R	U	O	T	E	Y	G	B
D	S	N	R	O	V	S	A	U	D	L	A	A	T	G	U	A	I
E	O	P	E	X	E	F	E	R	L	B	C	D	I	S	R	O	I
N	T	A	U	E	N	B	R	R	O	S	E	S	T	R	A	L	L
Y	A	R	Q	R	T	O	R	T	A	V	S	I	A	U	R	E	A
E	V	R	O	A	A	E	E	G	I	O	N	Q	T	A	R	A	B
R	I	A	B	L	N	R	A	U	R	E	U	B	U	N	Y	O	L
E	X	U	A	L	A	L	S	E	T	E	O	D	I	D	N	A	C
G	X	O	C	O	L	A	T	E	R	O	L	L	E	T	R	A	M
C	A	R	L	I	T	R	A	M	U	E	T	R	O	D	L	A	D

BATALLA DE GALLOS

amb l'actuació de la rapera lleidatana Elane

La Pobla de Segur - 21 de maig de 2021

18.30h - Pati de l'Escola Els Raiers

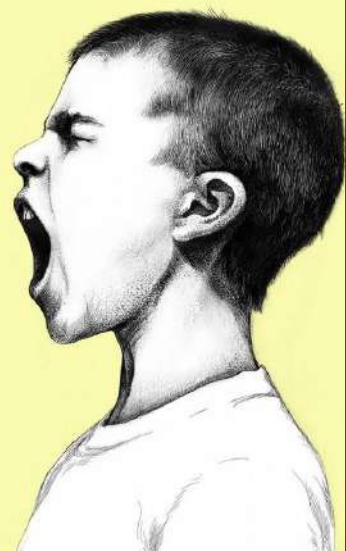
Inscripcions participants

ja.cat/batallagallos

Entrades al públic (2€)

ja.cat/publicbatallagallos

Consulta les bases a la web de l'Ajuntament

ELS PARTITS OPINEN

Des de l'equip de govern volem explicar-vos que la Residència Nostra Senyora de Ribera és una de les nostres principals prioritats i seguirem sempre apostant per la seva gestió pública.

El concepte de residència ha canviat molt en aquests darrers temps, ha de girar al voltant dels residents i centrar-se en les seves diferències i necessitats particulars. El servei s'ha d'adaptar als residents i no al contrari.

Per a fer aquest canvi, cal aixecar estores i no amagar la pols sota seu. Ens hem trobat un bon embolic de situacions laborals que venen de molt lluny. Calia fer canvis, canvis que algun cop impliquen ser decidits. Al comitè d'empresa de la Residència no els ha semblat bé la reforma d'horari que implica aquest objectiu al·legant la manca de conciliació familiar i massa dies seguits treballant.

El sota l'arbre de les roques roies

Les treballadores de la **Residència Verge de Ribera** fan concentracions cada dimecres per reivindicar que puguin tornar a treballar amb l'horari de què gaudien fins al febrer d'enguany que els permetia conciliar amb la vida familiar i les reconeixia la diversitat de cada feina. La imposició d'un horari igual per a tothom per part de l'equip de govern és un greuge que empitjora la vida en la residència.

Els pressupostos per aquest any 2021 són de 4 milions d'euros per l'ajuntament i 1,5 milions d'euros per la Residència. En el capítol d'inversions destacar la del camp de futbol amb 862.000 euros, que s'incrementarà fins a 1.134.000 euros quan s'hagi pagat el rènting dels 4 anys vinents (no s'inclou el cost d'una rampa i els vestuaris que s'hauran de construir posteriorment). D'altres inversions són la rehabilitació de la capella del ce-

Cal recordar sempre que l'assistència als residents és de 24 hores al dia i 365 dies de l'any. Això comporta un horari estable, en torns permanents i igualitaris, no com l'existent fins llavors molt difícil de gestionar.

Des de l'Ajuntament, i amb el **vot unànim**e de la Junta de Patrons (on també **hi són presents representants de tots els grups polítics municipals**), hem fet la proposta d'un nou horari que estabilitzés l'organització de treballadores a cada planta, en torns de matí i tarda.

El comitè d'empresa no acceptà cap dels horaris que l'Ajuntament va presentar i que complien la normativa que exigeix treballar 1.642 hores anuals. El comitè va portar l'Ajuntament a una mediació en la qual no s'acceptà les propostes presentades pel comitè perquè no seguien l'organització aprovada i eren del tot inviables. Davant la falta d'acord es va tancar la mediació i estem a l'espera de judici.

mentiri: 82.000 euros; l'edifici de l'Àrea: 90.000 euros i l'eficiència energètica de Casa Mauri: 61.000 euros. Per finançar el camp de futbol es preveu un crèdit de 200.000 euros i un rènting de 340.000 euros. Al capítol d'ingressos hi ha previstes rebre subvencions per 500.000 euros per a l'escola d'esports de muntanya i al pressupost no hi ha tal inversió. Respecte a la Residència es preveu una inversió de 5.000 euros, quantitat ridícula, sabent que compta amb instal·lacions obsoletes: habitacions amb dutxes inhabilitades, plats vells de Duralux, matalassos que no són de la mida dels llits... El nostre grup va insistir en què els pressupostos haurien d'ésser més participatius, perquè les propostes dels altres grups són diferents (Mur de la Riba, Pla Director de l'Aigua, casa Boixareu, Residència, etc.) i per aquest motiu vam votar en contra.

Segons declaracions de l'equip de govern als mitjans de comunicació (nosaltres quasi sempre ens

Un altre aspecte diferent i important a comentar són els pressupostos. Cal dir que la Residència té un pressupost independent del de l'Ajuntament i que s'auto-gestiona a partir de l'aportació de places públiques de la Generalitat i de les places privades. En aquest pressupost es contemplen totes les despeses i les millores que s'han de fer.

Sempre hem estat amatents a atendre les necessitats de millora i no hi hem estalviat esforços materials ni humans. Del juny del 2019 fins a inici de la pandèmia es van fer considerables millores. Ens vam anticipar a fer obres per adaptar-nos als protocols Covid i aquest fet, juntament amb l'excel·lent tasca de treballadores, equip tècnic, religioses, directora i regidoria va fer que la residència hagi estat lliure de la Covid. El nostre compromís és seguir treballant per la dignitat i confort dels residents.

Grup municipal d'ERC

assabentem del què volen fer per aquests conductes), inicialment tenia previst instal·lar les **pistes de pàdel** a la zona esportiva del Cruyff Court però - no sabem per quin motiu- això feia demorar el projecte que costarà 76.000 euros i que, donat el caràcter "d'urgència", els han de fer al carrer Dr. Durany, al costat de la Llar d'Infants. És sabut que és va haver d'eliminar la ludoteca per fer-hi el Centre de Dia. Suposem que quan es vulgui tornar a construir la ludoteca la traslladaran a la Cruyff Court.

La Covid ha deixat el municipi i la comarca entre les de pitjors resultats. Només la residència Verge de Ribera -com a entitat- s'ha mantingut lliure de virus. Semblaria que ens ha estat massa difícil complir i fer complir les normes de protecció. Caldria que els poblatans reflexionéssim perquè la defensa de la salut de tothom no ens ha fet més prudents.

Grup municipal del PSC

SUPO-SUPO POBLATÀ

“M’agradava tant ser mestra que quan em preguntaven si treballa responia que no.”

Parlem amb Pilar Rius, mestra jubilada i exdirectora de l'escola Els Raiers.

Com està? Com està vivint la situació actual?

Sóc una persona molt tranquil·la i no soc gens poruga. Si el virus fos una pilota de futbol, el veuríem venir i l'esquivaríem, però com que no el veiem doncs ens toca complir les mesures que ens diuen. El que més em molesta és la mascareta. Jo era molt cridaire –sempre he sigut molt baixeta i m'havia de fer sentir- i des de fa anys arrossego problemes d'afonia. Pensa que quan acabava el curs sempre em feia una revisió mèdica. Un dia el metge em va dir que si no deixava de fumar, la gola no se'm posaria bé. I jo no he fum mai a la vida, era tot provocat pel fum de les estufes. A les escoles et gelaves de fred.

Vostè va començar a treballar de mestra quan encara hi havia escola a cada poble, abans que es concentrés tot a la Pobla.

Primer vaig estar a Espui fent una substitució. Després Aramunt, Castellars, Malpàs i Peranera; Torallola, Claverol, a la Vall d'Aran... Pràcticament he recorregut tota la muntanya i sempre he trobat molt bona gent. El poble on el grup

d'alumnes era més gran va ser al Pont de Claverol quan hi havia la Copisa. En tenia ben bé una quarantena. Després, l'any 1968 ja vaig anar a la Pobla quan ja s'havia fet la concentració.

Com era donar classes en aquells anys?

Eren pobles on no hi havia res. Si tenies sort al poble hi havia escola, sinó havies de fer classe en una habitació d'una casa. Com que no hi havia material escolar, havies de tirar d'imaginació. Com expliques la teoria dels vasos comunicants o que l'aire ocupa espai sense llibres ni material? Doncs jo utilitzava el porró de vi, que a banda de les gateres dona molt de si. Era molt interessant per a la canalla perquè s'acostumen a observar. S'explicava a partir de la pràctica. Les classes eren per a canalla de sis a 14 anys. En un poble petit hi havia molts infants que no tenien encara l'edat escolar. Però jo els admetia a tots i tenia des dels tres anys fins als 14. I en una aula s'ajuntaven diferents edats.

Recorda alguna anècdota?

Te n'explicaré una perquè vegis com d'honrada era la canalla. En un grup hi havia tres o quatre nens petits, de no més de quatre anys. Els vaig dir “a qui sigui capaç d'escriure una ‘a’ a la pissarra li donaré un caramel”. N'hi havia una, pobreta, que no se'n sortia. Li vaig agafar la mà mentre l'acompanyava fent la “a”. En acabar també li vaig donar un caramel. Doncs l'endemà me'l va voler tornar perquè deia que ella no ho va fer. M'emociono només de pensar l'honradesa d'aquella criatura. També eren entremaliats; i molt! Però jo n'era més. Tenia la sort que quan ells anaven, jo ja en tornava.

Per què va decidir ser mestra?

Jo volia ser farmacèutica. Però a casa, el meu padrí i el meu besavi van morir joves. El meu pare tenia por de morir jove també i per això em va dir que fes una carrera de

pocs anys perquè m'assegurés ràpid la manera de viure. La carrera de mestre era la més curta. No em vaig plantejar fer el canvi perquè m'hi vaig sentir molt còmoda fent de mestra i ara no me'n sap gens de greu.

Com era l'educació durant el règim franquista.

Si vols que et digui la veritat, jo he fet sempre el que m'ha donat la gana. Un inspector em va explicar tots els canvis que volien fer i tota la paperassa que això comportava. Jo li vaig dir que si em dedicava tant a fer papers, quan faria classe? La meva prioritat era la canalla. I a ells em vaig dedicar. M'agradava tant ser mestra que quan em preguntaven si treballava, responia que no. Fins fa poc, després de jubilada, he seguit fent classes i ajudant. M'omple.

També va ser directora de l'Escola Els Raiers.

Sí, durant uns cinc anys. Però perquè pràcticament m'hi van forçar a ser-ho. Jo vaig ser la tercera opció. Els dos mestres a qui se li va comentar abans que a mi havien renunciat dient que no estaven bé de salut. Quan m'ho van dir a mi jo també vaig dir que no, pel mateix motiu. Però em van dir que em portarien davant d'un tribunal mèdic. A mi m'agrada fer el que vulgui, però no m'agrada manar. No em va quedar més remei. Ser director és molt fumut.

Com veu el sistema educatiu d'ara? Quina creu que és la principal diferència?

Ha canviat l'educació però també han canviat les persones. Abans, el que deia el mestre ana va a missa. Si una criatura arribava a casa castigat, li deien “alguna cosa hauràs fet”. Ara responen “ui, doncs vaig a veure el mestre”. Això et treu autoritat.

Darío Albert